

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010154
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8422010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.12.2023 v trestnej veci proti obž. A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-2T/31/2022 zo dňa 09.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trv. bytom C., B. D. XXXX/XX, vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 07.05.2021 v čase o 06:20 hod. a následne v čase o 06:23 hod. z miesta svojho trvalého bydliska, zo svojho mobilného telefónu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktorého je používateľom, poslal dve SMS správy na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré používa jeho bývalá manželka A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., B. D. XXXX/XX v znení: „Neviem či si zabudla, ale stále mám tvoje fotky čo si mi posielala do Talianska, tak sa poponahľaj z peniazmi" a „Chcem 55" a týmto spôsobom, vychádzajúc z kontextu správ a životnej situácie obžalovaného a poškodenej A. A. B., naznačil možnosť a u poškodenej vzbudil obavu, že zverejní fotky intímneho charakteru, ktoré mu dobrovoľne posielala počas ich manželstva, keď obžalovaný pracoval v Taliansku, v prípade, že mu nezaplatí požadovanú sumu 55.000,- EUR za jeho podiel na byte v ich spoluvlastníctve nachádzajúci sa na ulici B. D. E. XXXX/XX, C..

Za to mu podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. a), písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona uložil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 08.08.2023, v ktorom uviedol, že podľa názoru obhajoby skutok tak, ako sa stal nie je trestným činom, a to z dôvodu, že konaním obžalovaného jednak nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu vydierania čo do hrozby inej ťažkej ujmy a taktiež nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu, ktorá spočívala v úmysle obžalovaného vplyvať na slobodu rozhodovania poškodenej.

Čo sa týka objektívnej stránky trestného činu, resp. že táto nebola naplnená, k tomuto obžalovaný poukázal na výklad pojmových znakov predmetného trestného činu, pričom uviedol, že pre naplnenie základnej skutkovej podstaty trestného činu vydierania by muselo byť bez akejkoľvek pochybnosti preukázané, že obžalovaný v tomto konkrétnom prípade hrozbou inej vážnej ujmy, ktorá musí byť intenzitou porovnateľná fyzickému násiliu alebo hrozbe fyzického násillia, nútil poškodenú ku

konkrétne konaniu. Ďalej vo vzťahu k pojmu hrozby inej vážnej ujmy, opierajúc sa o judikatúru, obžalovaný poukázal, že hrozba musí byť uvedená v opise skutku, resp. v odôvodnení rozsudku. Preto v tomto smere sa odvolal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 8Tdo/1584/2019, z ktorého vyplýva, že k tomu, aby bola naplnená objektívna stránka trestného činu vydierania, tak v tomto prípade by obžalovaný musel explicitne hroziť poškodenú inou vážnou ujmov, pričom táto hrozba musí byť uvedená v opise skutku i keď len vo všeobecnej rovine a zároveň musí byť konkrétne uvedené v odôvodnení súdneho rozhodnutia a zároveň musí byť výsledkom dokazovania. Preto, ako to vyplýva z opisu skutku, tak skutok samotný spočíva len na dvoch SMS správach, ktoré obžalovaný poslal poškodenú dňa 07.05.2021, pričom obžalovaný citoval znenie týchto správ. Podľa názoru obhajoby tieto SMS správy neobsahujú absolútne žiadnu hrozbu inej ťažkej ujmy a ani následne po ich odoslaní neuviedol poškodenú, ako s fotografiami, ktoré mu poškodená v období rokov 2011/2012 posielala, naloží, pokiaľ sa poškodená nepoponáhľa s peniazmi, teda či tieto fotografie zverejní, kde ich zverejní a pod. podľa obhajoby predmetné SMS správy nie sú ničím iným, než oznamovacími vetami, že obžalovaný disponuje predmetnými fotkami, že sa poškodená má poponáhľať s peniazmi, avšak z týchto správ vôbec nevyplýva, čo sa stane, resp. čo by sa malo stať, ak poškodená si s peniazmi nepohne. Preto považuje obžalovaný tvrdenie súdu v opise skutku, že týmito SMS správami u poškodenú vzbudil obavu, že zverejní jej fotky intímneho charakteru, ktoré mu dobrovoľne počas ich manželstva v prípade, že mu nezaplatí požadovanú sumu 55.000,- Eur za jeho podiel na byte v spoluvlastníctve, nie sú dostatočným opisom hrozby inej vážnej ujmy, keďže obžalovaný zverejnením týchto fotografií poškodenú nehrozil. Následne obžalovaný citoval časť trestného oznámenia poškodenú, z ktorého jednoznačne vyplýva, že samotná poškodená mala obavu výlučne len z možného zneužitia predmetných fotiek. Ďalej v opise skutku absentuje aj opis vážnej ujmy, ktorá by poškodenú objektívne vznikla, pokiaľ by došlo k zneužitiu predmetných fotiek zo strany obžalovaného, pretože v objektívnom význame totiž nešlo o pornografické – kompromitujúce fotografie, ale išlo o fotografie, ktoré manželka posielala svojmu manželovi a ktoré boli určené výlučne jemu. Podľa obžalovaného ide o špekuláciu poškodenú, aká ujma by jej mohla vzniknúť v súkromnej sfére, teda ako by zverejnenie fotografií mohlo poškodiť v jej pracovnom, rodinnom, či osobnom živote. Na jednej strane poškodená tvrdí, že mala obavu zo zverejnenia fotiek, ktoré má jej manžel na harddisku, na druhej strane zabudla túto skutočnosť oznámiť OČTK a teda nevyvinula snahu, aby inkriminované fotografie boli zaistené, preto má obhajoba dôvodnú pochybnosť, či u poškodenú bola reálne dôvodná obava zo spôsobenej inej vážnej ujmy.

K námietke nenaplnenia subjektívnej stránky trestného činu vydierania obhajoba v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu vydierania musí byť preukázané, že obžalovaný predmetnými SMS správami chcel donútiť poškodenú k nejakému konaniu, pričom zo samotných správ nie je zrejmé k akému konaniu mala byť poškodená nútená. Podľa názoru obhajoby v danom prípade absentuje vážnosť vôle vydierať poškodenú, pričom predmetné správy boli napísané v dôsledku napätých vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou, poslaniu týchto správ predchádzal osobný konflikt medzi manželmi, kedy poškodená tlačila na obžalovaného, aby vypadol z bytu, čo malo za následok zlé psychické rozpoloženie obžalovaného. Súd prvej inštancie neriešil spôsob nadobudnutia bytu, teda že predmetný byt bol kúpený výlučne z finančných prostriedkov zarobených obžalovaným v Taliansku pred uzavretím manželstva, pričom bol nadobudnutý do podielového spoluvlastníctva s podielmi o veľkosti 1/2 pre obžalovaného a poškodenú. To, že SMS správy boli napísané v dôsledku zlého psychického rozpoloženia obžalovaného uznal aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Preto na základe uvedených skutočností obžalovaný má za to, že v danom prípade nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu vydierania, pričom aj stupeň spoločenskej nebezpečnosti tohto konania obžalovaného je nepatrný a mal by byť posudzovaný skôr ako konflikt medzi dvoma osobami, ktoré aj po rozvode naďalej žili v spoločnej domácnosti. V závere písomných dôvodov svojho odvolania obžalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby tento zrušil napadnutý rozsudok prvej inštancie a obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Keďže odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal oba tieto výroky, pričom ako prvé posudzoval správnosť a zákonnosť výroku o vine, vo vzťahu ku ktorému dôvodnosť odvolania nezistil.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku v dostatočnej miere uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Na tomto mieste krajský súd konštatuje v súlade s ustálenou judikatúrou, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia najmä v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa v odvolacom konaní preskúmava. V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (*mutatis mutandis* Uznesenie NS SR sp. zn. 3Tdo/21/2021). V súvislosti s uvedeným preto krajský súd ako súd odvolací odkazuje v celom rozsahu na okresným súdom prezentované písomné dôvody uvedené v napadnutom rozsudku.

Ako to vyplýva z predloženého spisového materiálu, okresný súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie na hlavnom pojednávaní, na ktorom po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný vyhlásil, že je nevinný. Súd prvého stupňa preto vykonal výsluch obžalovaného A. B., na ktorom menovaný vypovedal, že ľutuje poslanie predmetných správ, neboli tak myslené, avšak bol zúfalý a v depresii, priznal že si posielali fotografie, ktoré však nemá, nikdy by inkriminujúce fotky manželky nezverejnil, pri vyporiadaní bytu sa s manželkou dohodli na 50 tisíc Eur, to bolo už po rozvode. Pri výsluchu obžalovaný potvrdil, že svojej manželke poslal správy, ktoré sú uvedené v žalovanom skutku, s tým, že v danom čase mal vypité a bol zúfalý. Podľa vyjadrenia obžalovaného v rozhodnom čase nedisponoval intímnymi fotografiami poškodenej, pričom poškodená mu mala poslať nejaké fotografie v priebehu rokov 2011, resp. 2012, tieto fotografie boli niektoré v spodnom prádle niektoré odhalené, fotografie vymazával o čom informoval aj poškodenú. V danom čase obžalovaný používal notebook, poškodená stolný počítač, fotografie sa nearchivovali, zariadenia už obaja nemajú.

Následne bola vypočutá svedkyňa poškodená A. A. B., ktorá po zákonom poučení a zložení prísahy vypovedala, že ju mal obžalovaný vydierať fotkami, ktoré mu dobrovoľne poslala, pričom obžalovaný si ich ukladal na harddisk. Tieto fotografie neboli iba v spodnom prádle, ale boli aj také, na ktorých bola úplne nahá, preto mala poškodená obavu, že ich zverejní, čím by jej uškodil. Po rozvode sa s obžalovaným dlhší čas naťahovala s vyporiadaním, nakoniec uzavreli dohodu o vyporiadaní a celé sa to vyriešilo až niekedy v septembri. Najprv obžalovaný od nej žiadal byť jej brata, potom poškodenej mal obžalovaný uviesť, že chce od nej 50 tisíc, pričom vedel, že poškodená od banky dostane úver iba 32 tisíc, avšak poškodená súhlasila so sumou 50 tisíc, čo bolo aj predmetom ich dohody o vyporiadaní. Následne obžalovaný zase zmenil sumu, ktorú chcel od poškodenej, a to 55 tisíc, následne na svadbe brata poškodenej jej poslal SMS, že chce len gauč, potom znova ústne od nej požadoval sumu 55 tisíc Eur.

Poškodená pri výpovedi nevedela uviesť, či v čase, keď jej mal obžalovaný poslať inkriminované SMS správy, či disponoval intímnymi fotografiami poškodenej, videla ich na harddisku zhruba pred 5 rokmi. V rozhodnom čase, dňa 06.05.2021 obžalovaný volal poškodenú, pričom na ňu mal kričať, pretože im prišlo predvolanie z polície v rámci priestupkového konania. Obžalovaný kričal na poškodenú, že on na políciu vypovedať nepôjde, aj napriek tomu, že práve obžalovaný podal trestné oznámenie na poškodenú. Obžalovaný následne prišiel domov a kričal na poškodenú pred ich deťmi, pohádali sa, deti odišli z bytu, preto odišla aj poškodená pretože nechcela s obžalovaným byť sama v byte, keďže ju predtým krivo obvinil, že ho poškodená mala napadnúť. Keď sa poškodená vrátila s deťmi obžalovaný mal v tom čase už vypité, preto poškodená z obavy vzala deti a odišla ku svojej mame, pretože nevedela čo má od obžalovaného v takom stave očakávať. Vrátila sa až o šiestej ráno, rýchlo sa obliekla a odišla do práce keď jej prišli SMS správy od obžalovaného. Z obsahu SMS správ mala strach, pretože sa

bála že zverejní jej intímne fotografie, pretože po požití alkoholu obžalovaný nevie čo robí, žiadosť obžalovaného v súvislosti s hrozbou zverejnenia fotografií brala poškodená vážne, navyiac na rozdiel od ich dohody už od nej požadoval 55 tisíc Eur. Po doručení SMS poškodená bola naďalej v práci, celý deň plakala a následne išla na políciu podať trestné oznámenie na obžalovaného. Zverejnenie predmetných fotografií by jej poškodilo v práci, pretože pracuje v štátnej správe a pozná ju veľa ľudí. Komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným v čase, keď menovaný bol v Taliansku prebiehala cez Messenger a Skype, v tom čase mala poškodená stolný počítač a obžalovaný notebook, poškodená nevedela uviesť či nimi ešte disponujú. Čo sa týka harddisku k tomu poškodená uviedla, že bola presvedčená, že fotky boli na ňom uložené, avšak nežiadala OČTK o jeho zaistenie, pretože na to zabudla. Zo správ usúdila, že obžalovaný disponuje fotografiami intímneho charakteru a tieto by mohol zverejniť, mohlo by jej to uškodiť v práci, lebo nevie ako by zareagoval zamestnávateľ, deti by to mohli vidieť na sociálnych sieťach, poškodilo by jej to medzi priateľmi. Po obdržaní predmetných SMS správ poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie a ďalej v komunikácii pri vypořiadaní bytu sa k týmto vyhrážkam nevracala. Po podaní trestného oznámenia však vyhrážky a nátlak obžalovaného skončili. Na hlavnom pojednávaní poškodená v závere uviedla, že obžalovaný jej ublížil počas manželstva, 15 rokov ju ignoroval, intímne fotografie mu poslala, pretože chcela, aby ich manželstvo fungovalo, preto keď ju o to požiadal, splnila mu to.

V ďalšom priebehu hlavného pojednávania bola vypočutá svedkyňa A. F., ktorá je kolegyňou poškodenej, v deň keď poškodenej prišli SMS správy od obžalovaného poškodená veľmi plakala, bola veľmi rozrušená, svedkyňa nevedela uviesť čo bolo obsahom SMS správ, svedkyňa mala poškodenej uviesť že je to na trestné oznámenie.

Na základe návrhu obhajcu bola opätovne vypočutá poškodená, ktorá uviedla, že bola názoru, že obžalovaný disponuje jej fotografiami z dôvodu, že jej to mal uviesť v SMS správe, poškodená si myslela že fotografie má obžalovaný uložené na bielom harddisku, ktorý poškodenej obhajca obžalovaného predložil k nahliadnutiu, pričom podľa poškodenej mal obžalovaný vlastniť viac harddiskov. Poškodená mala reálnu obavu, že obžalovaný zverejní jej fotografie, čím by bola poškodená najmä na jej povesti medzi známymi a kolegami.

Súd prvého stupňa ďalej vypočul svedkyňu G. H. C., ktorá vypovedala, že je kolegyňou poškodenej, v rozhodný deň videla poškodenú uplakanú, preto sa pýtala poškodenej čo sa stalo, tá jej mala uviesť, že jej manžel poslal SMS, kde uvádzal zverejnenie nejakých intímnych fotografií z minulosti, ak mu nezaplatí za byt, svedkyňa to brala tak, že tým, že sú poškodená s obžalovaným v rozvodovom konaní tak sa chytajú všetkého.

Okresný súd so súhlasom strán trestného konania oboznámil prečítaním znalecký posudok č. 190/2021 znalca I. G. J. K., znalca z odboru kriminalistiky, odvetvie kriminalistická informatika, zo záverov ktorého vyplynulo, že predmetom skúmania bol mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A40, vrátane SIM karty a pamäťovej microSD karty, a mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A71, vrátane SIM karty a microSD pamäťovej karty. Znalec z mobilných telefónov dokázal vyextrahovať SMS/MMS správy s adresátom „G. A. B.“ a „A.“, z aplikácie Facebook Messenger nebola zistená elektronická komunikácia s užívateľom „A. B.“, z mobilného telefónu Samsung Galaxy A71 bola získaná elektronická komunikácia medzi užívateľmi „A. B.“ a „A. B.“ z obdobia od 27.10.2019-31.10.2019. Z oboznámenej prílohy č. 3 znaleckého posudku v časti „Predmet_2_MT-Samsung/MT/GrafickeSubory, kde je archivovaný súbor „GrafickeSubory.pdf“ vyplynulo, že dňa 07.05.2021 o 06.20 a 06.23 hod. poslal užívateľ „A.“ správy, ktoré sú totožné s SMS správami uvedenými v žalovanom skutku.

Súd prvého stupňa taktiež v zmysle § 269 Tr. poriadku oboznámil prečítaním listinné dôkazy a to trestné oznámenie, SMS správy medzi obžalovaným a poškodenou, ktoré sú obsahovo totožné so súborom v prílohe č. 3 vyššie uvedeného znaleckého posudku, kde sa nachádzajú SMS správy totožné so správami uvedenými v skutku napadnutého rozsudku. Ďalej bola oboznámená charakteristika obžalovaného, z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný je bez evidovaných priestupkov, z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný nemá žiaden záznam, zo správy od zamestnávateľa B. L., s.r.o. je obžalovaný hodnotený pozitívne, disciplinárne postihnutý nebol, prácu vykonáva svedomito, dosahuje veľmi dobré pracovné výsledky, je nekonfliktný, bez príznakov agresivity. Zo správy o povesti Mesta Kežmarok vyplynulo, že obžalovaný nemá záznam v evidencii priestupkov Mestskej polície Kežmarok. Podľa lekárskej správy

B. M. C., ambulancia klinickej psychológie, bol obžalovaný v čase vyšetrenia nervózny, trápilo ho rozvodové konanie, nemohol spať, zo záveru lekárskej správy je zrejmé, že celková intelektová úroveň obžalovaného je priemerná, výkon nerovnomerný, deteriorácia kognitívnych schopností narúša najmä schopnosť porozumenia v sociálnych situáciách. Lekárka konštatovala že u obžalovaného sú prejavy ťažkého depresívneho ladenia s prejavmi úzkosti, instability so sklonom k impulzívnej reaktivite.

Na základe návrhov na doplnenie dokazovania zo strany obhajoby bol vypočutý svedok A. B., brat obžalovaného, ktorý pri svojom výsluchu uviedol, že obžalovaný poslal poškodenej predmetnú SMS správu, pretože mu poškodená nechcela dať peniaze, aj keď menovaná nimi disponovala. Svedok mal za to, že obžalovaný bol exmanželkou v tom čase psychicky týraný, obžalovaný sa presťahoval k ich matke, skutočnosť, že poškodená mala peniaze vedel od obžalovaného. Svedok uviedol, že obsahom SMS správy malo byť niečo v zmysle, keď nedá poškodená peniaze, tak zverejní nejaké nahé fotografie, obžalovaný vedel, že poškodená má peniaze na účte, nemal kam ísť a potreboval peniaze, aby si zabezpečil bývanie. Podľa svedka bol obžalovaný v zlom psychickom stave, normálny človek by na poškodenú reagoval takisto ako obžalovaný, menovaný poškodenú nebil, nevyhrážal sa jej, naopak poškodená obžalovaného týrala, neustále obžalovanému robila peklo, nadávala mu aj napriek operácii mozgu, ktorú podstúpil pre nezhubný nádor.

Čo sa týka ostatných návrhov obhajoby a to návrhu na oboznámenie sa so spisom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P/143/2020, návrhu na vypočutie svedkov A. B., H. A., F. C., ml. I. B., mal. A. B., výsluchu psychologičky B. M. C., návrhu na vypracovanie znaleckého posudku – psychologického vyšetrenia obžalovaného a poškodenej, ako aj návrhu na vykonanie dokazovania expertízou harddisku predloženého obhajobou na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2023, tieto návrhy súd prvého stupňa odmietol. Zároveň súd prvého stupňa odmietol návrh prokurátora na vypočutie svedkýň N. a D., pracovníčok ÚPSVaR.

Z hľadiska otázky viny, prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov. Z podrobne rozpísaných dôvodov napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného i s tvrdeniami jednotlivých svedkov, či obsahom oboznámených listinných dôkazov v súvislosti s tým, či ku žalovanému skutku došlo, a či tento spáchal obžalovaný. Na tomto mieste krajský súd dôrazne poukazuje aj na to, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vyčerpávajúcym spôsobom zaoberal všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, dal odpovede na konkrétne otázky, porovnal odporujúce si dôkazy a z takto extenzívneho dokazovania dospel k záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný A. B..

K námietke obhajoby o absencii hrozby inej vážnej ujmy, kde podľa názoru obžalovaného táto musí byť vyjadrená v opise skutku, resp. v odôvodnení rozsudku, odvolací súd uvádza, ako to už správne skonštatoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, že obžalovaný sa priznal k zaslaniu predmetných SMS správ poškodenej, s tým, že zaslanie týchto správ následne na hlavnom pojednávaní aj oľutoval. Taktiež obžalovaný pri svojom výsluchu potvrdil zasielanie fotografií intímneho charakteru medzi ním a poškodenu. Uvedené potvrdila aj poškodená, čo sa týka posielania nahých fotografií, ako aj obsahu predmetných SMS správ, teda túto skutočnosť krajský súd považuje za nespornú a zodpovedajúcu vykonanému dokazovaniu. Prvostupňový súd správne tieto skutočnosti vyhodnotil, čo uviedol aj v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia, kde konštatoval, že síce obžalovaný vo výpovedi deklaroval, že SMS správami nič nemyslel, vychádzajúc však z kontextu životnej situácie medzi poškodenu a obžalovaným, ako aj ich vzájomnou komunikáciou, bolo objektivizované čoho sa mali SMS správy týkať. Ďalej rovnako správne prvostupňový súd aj vyhodnotil fakt, že bolo preukázané ako bola riešená situácia medzi obžalovaným a poškodenu po rozvode, s poukazom na vyporiadanie BSM, najmä čo sa týka vyplatenia spoločného bytu. Ako okresný súd, tak aj súd odvolací mal za preukázané, že text druhej SMS správy „Chcem 55“ znamenal požadovanie sumy 55 tisíc Eur od poškodenej, čo mal byť jeho podiel. Preto v súvislosti s týmto krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, obžalovaný popísal aký motív mal keď predmetné SMS posielal, vedel, a podľa názoru krajského súdu aj očakával, že zaslaním predmetných SMS správ poškodenú dotlačí k vyplateniu požadovaných peňazí. Preto odvolací súd hodnotí túto námietku obhajoby ako nedôvodnú.

Čo sa týka odvolacích námietok prezentovaných v dôvodoch odvolania vo vzťahu k nenaplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu vydierania z dôvodu, že inkriminované SMS správy neobsahujú akékoľvek, resp. explicitné hrozby inej ťažkej ujmy, pretože obžalovaný v správach a ani následne po nich neuviedol poškodenú ako s fotografiami naloží, krajský súd na tomto mieste konštatuje, že v tomto konkrétnom prípade text „Neviem či si zabudla, ale stále mám tvoje fotky čo si mi posielala do Talianska, tak sa poponáhľaj z peniazmi“ a „Chcem 55“ podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje formu nátlaku ako psychického násillia. Psychické násillie predstavuje také pôsobenie na psychiku inej osoby bez použitia fyzického násillia takým spôsobom, že poškodená pociťuje silné psychické utrpenie, ako je strach, úzkosť alebo duševná bolesť. Zároveň je potrebné poznamenať, že psychické násillie ako pôsobenie na poškodenú osobu je zároveň charakterizované aj hrozbou fyzického násillia, resp. hrozbou inej ťažkej ujmy, pričom takéto hrozby môžu byť vyjadrené expressis verbis, ale aj konkludentne. Poškodená v tomto kontexte vypovedala konzistentne už od podania trestného oznámenia, vyjadrila najmä svoje obavy zo zverejnenia svojich intímnych fotografií obžalovaným, najmä v pracovnom, rodinnom, ale aj osobnom živote. Takéto zverejnenie by jej bolo na ujmu zo spoločenského hľadiska, bála sa najmä reakcií od zamestnávateľa, priateľov, ale hlavne od detí ak by na takéto fotografie narazili na sociálnych sieťach. Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval strach poškodenéj z obsahu SMS správy zaslanej od obžalovaného za objektívny, keďže u poškodenéj bol reálne vyvolaný strach z následkov vyhrážok menovaného. Uvedený strach a jej reakciu na zaslanie týchto SMS správ napokon vyplynul aj z výpovedí svedkýň A. F. a G. H. C., ktoré zhodne uviedli, že v predmetný deň keď mala poškodená obdržať SMS správy od obžalovaného bola roztrášená a plakala.

Odvolací súd ďalej konštatuje, v súlade s ustálenou súdnou praxou, že hrozba inej ťažkej ujmy, ktorú obžalovaný namietal aj v písomných dôvodoch svojho odvolania, môže spočívať v hrozbe spôsobenia závažnej majetkovej ujmy, vážnej ujmy na právach, na cti či dobrej povesti, môže smerovať k rozvratu manželstva alebo rodinného života. Ide o také konanie páchatela, ktoré môže viesť k ohrozeniu alebo poškodeniu záujmu poškodenéj osoby iným spôsobom než fyzickým násillím, pričom uvedeným záujmom poškodenéj môže byť jej česť, dobrá povesť, rodinný život a zároveň ide o objektívne ohrozenie tohto záujmu, pritom je irelevantné či obsah hrozby je pravdivý alebo nie (k tomu porovnaj R 10/1979, R 27/1982). Takáto hrozba sa musí však ako ťažká ujma javiť objektívne a poškodený ju musí aj objektívne ako ťažkú ujmu pociťovať. Pri posudzovaní toho, či ide o ťažkú ujmu je potrebné prihliadať na osobné pomery poškodeného, jeho vyspelosť, skúsenosti, psychický stav, spoločenské postavenie, nakoľko dôsledok hrozby môže podľa povahy u rôznych poškodených vyvolať rôzne pocity. Za hrozbu inej ťažkej ujmy je možné považovať konanie páchatela, ktoré môže objektívne viesť k závažnej ujme najmä na cti, dobrej povesti alebo v rodinnom a pracovnom živote poškodeného, pritom je však takáto hrozba spôsobilá vyvolať u poškodeného obavy z jej uskutočnenia (mutatis mutandis uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 8Tdo/1584/2019). Na tomto mieste krajský súd aj v súvislosti s tvrdením obžalovaného, že uvádzanými fotografiami nedisponoval, poukazuje aj na tú skutočnosť, vychádzajúc z ustálenej judikatúry, že pri trestnom čine vydierania podľa § 189 Tr. zákona dôjde k naplneniu znakov uvedeného trestného činu aj vtedy, ak páchatel použije hrozbu inej ťažkej ujmy na donútenie poškodenéj osoby k majetkovému plneniu pričom postačuje ak páchatel možnosť spôsobenia ujmy ktorou hrozí len predstiera (k tomu primerane R 19/2015), keďže pre poškodenú osobu je takáto hrozba reálna, najmä pokiaľ poškodená osoba nemá vedomosť o tom, že páchatelova hrozba inou ťažkou ujmu je predstieraná.

V prejednávanej príhode poškodená vnímala hrozbu inej ťažkej ujmy najmä v tom, že zverejnením jej nahých, resp. intímnych fotografií, ktoré posielala obžalovanému za trvania manželstva, by takéto konanie obžalovaného malo dopad najmä na súkromný a profesionálny život poškodenéj. Aj napriek skutočnosti, že obžalovaný explicitne nevyjadril hrozbu, že fotografie poškodenéj zverejní, z kontextu uvedenej správy to tak vyplynulo, najmä s ohľadom na to, že sa v danom čase sporili o finančné prostriedky v súvislosti s rozvodom a vyporiadaním bytu, kedy aj obžalovaný potvrdil pri svojej výpovedi, ako aj poškodená, že sa obaja mali dohodnúť na sume 50 tisíc Eur. Z vykonaného dokazovania vyplynula aj tá skutočnosť, že obžalovaný svoje požiadavky o vyplatenie peňazí za svoj podiel na byte postupom času stupňoval, čo v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval aj súd prvého stupňa. Vychádzajúc z komunikácie medzi poškodenou a obžalovaným ešte pred skutkom vyplýva, že dňa 23.04.2021 obžalovaný zaslal poškodenéj správu so znením „Keď sa s tebou neda, budem ešte čakať kratku dobu, ak mi nedáš 50 000, tak za chvíľu budem žiadať 55 000 všetko išlo hore“, následne dňa 07.05.2021 poslal obžalovaný poškodenéj správu „Chcem 55.“, správa z 18.05.2021 od obžalovaného

obsahuje text „Dáš mi 55 všetko tu nechám, zoberiem si len gauč“, pričom poškodená na túto správu reagovala „55000 ti nedam dohodli sme sa na 50 000 ak to nechceš prijať tak mi do večera napiš aby som mohla zvoliť ďalší postup...pojdem za advokatom a dam to na súd... a vysporiadame sa sudnou cestou“, na čo obžalovaný odpovedal „Majetkovo právne sa to rieši cca aj 3,5 roka, na byte stúpa cena, ja mám čas.“, a následne dňa 22.05.2021 obžalovaný zaslal poškodenej správu v znení „Urobím ústupok, daj mi 50 000 mam v ponuke dobrý byt.“. Táto komunikácia, ako to uviedol aj súd prvej inštancie, dotvára a ozrejmuje kontext povahy obžalovaným zasielaných správ v skutku rozsudku. Ako to bolo konštatované vyššie, odvolací súd zastáva názor, že komunikácia obžalovaného s poškodenou sa v súvislosti s vyporiadaním ich bytu stupňovala, kde obžalovaný opakovane menil sumy, ktoré požadoval za jeho podiel na byte. Ako to vyplynulo aj z výpovede poškodenej, medzi obžalovaným a poškodenou došlo k dohode o vyporiadaní BSM, kde sa obaja bývalí manželia dohodli na sume 50 tisíc Eur, ktorú mala poškodená vyplatiť obžalovanému za jeho podiel na byte, pričom obžalovaný ešte pred samotným rozvodom, ktorý nastal 26.04.2021 u poškodenej avizoval že od nej bude požadovať viac, než dohodnutých 50 tisíc Eur, nasledujúc SMS správami, ktoré sú v opise žalovaného skutku, teda je zjavné, že obžalovaný vyvíjal na poškodenú v tomto zmysle nátlak aj pred spáchaním samotného skutku. Teda z vyššie rozpísaných skutočností vyplýva, že motív obžalovaného uvedením, že menovaný naďalej disponuje inkriminovanými fotografiami poškodenej intímnej povahy, ktoré mu táto mala zasielať počas jeho pobytu v zahraničí, najmä v kontexte ich komunikácie ohľadom vyporiadania bytu malo za následok, že nešlo iba o konštatovanie obžalovaného, ale menovaný mal v úmysle týmto vyjadrením u poškodenej vzbudiť reakciu, aby mu vyplatila jeho podiel urýchlene, čo poškodená vnímala ako hrozbu aby konala tak, ako to obžalovaný vyžaduje. V kontexte uvedeného je možné hodnotiť správu obžalovaného ako konkludentnú hrozbu, ktorá síce nie je expressis verbis vyjadrená, resp. ani sám obžalovaný sa nevyjadril v zmysle, aby uvedené fotografie plánoval zverejniť, čo v konečnom dôsledku aj poprel, ale s ohľadom na životnú situáciu, v ktorej sa obžalovaný a poškodená nachádzali a ako spolu v danom čase komunikovali je zjavné, že poškodená uvedené vnímala negatívne a mala obavu ako naloží s jej intímnymi fotografiami. Dôležitá v tomto zmysle je aj skutočnosť, ktorú vo svojej výpovedi uviedla poškodená, že obžalovaný mal na ňu podať trestné oznámenie na políciu pre spáchanie priestupku, a teda ak mohol obžalovaný uskutočniť niečo také, poškodená v rozhodnom čase sa dôvodne obávala, že by mohol fotografie zverejniť. Na základe vyššie rozvedených úvah je teda možné konštatovať, že nie je podstatné to, či obžalovaný poškodenej priamo hrozil, že fotografie zverejní, kde ich zverejní a podobne, relevantný je fakt, že poškodená uvedené vnímala ako objektívnu vyhrážku smerujúcu proti jej záujmom najmä s poukazom na ich predchádzajúce vzájomné konflikty. Odvolací súd sa v uvedenom plne stotožňuje aj s odôvodnením okresného súdu uvedeným v napadnutom rozsudku, že sa poškodená mohla reálne domnievať, že fotografie mohli byť zverejnené a teda uvedené hrozby boli spôsobilé vyvolať u poškodenej obavu z ich možného naplnenia.

V ďalšej časti je potrebné sa zaoberať námietkou obžalovaného, že v danom prípade absentuje naplnenie subjektívnej stránky trestného činu vydierania, keďže zo správ od obžalovaného nie je zrejmé k akému konaniu poškodenú nútil. Z vykonaného dokazovania plynie, a potvrdzuje to aj obžalovaný vo svojich výpovediach, že sa dlhšiu dobu snažil získať od poškodenej čím skôr peniaze za byt. Krajský súd na tomto mieste konštatuje, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu vydierania páchatel musí iného nútiť, teda pôsobiť na jeho slobodnú vôľu sa samostatne rozhodovať, v snahe túto ovplyvniť tak, aby poškodená osoba konala tak, ako to páchatel žiada so zvolenými donucovacími prostriedkami, najmä násilím, hrozbou násillia, alebo inej ťažkej ujmy. Preto je zrejmé, že pojmový znak násillie, hrozba násillia alebo hrozba inej ťažkej ujmy musí byť prostriedkom k vynúteniu si určitého správania poškodenej osoby. Ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, aj v súvislosti s vyššie rozpísanými okolnosťami spáchania skutku, motívom obžalovaného pri posielaní inkriminovaných SMS správ bolo najmä získať od poškodenej peniaze za byt. Uvedené potvrdil aj brat obžalovaného A. B., ktorý pri svojom výsluchu uviedol, že obžalovaný vedel o tom, že poškodená už má mať peniaze v dispozícii a obžalovaný potreboval peniaze, aby si zabezpečil bývanie. Preto podľa názoru odvolacieho súdu boli tieto vyhrážky spôsobilé u poškodenej vyvolať obavy, že zverejní jej intímne fotografie. Uvedené bolo zároveň aj zámerom obžalovaného, ktorý sa snažil využiť skutočnosť, že poškodená mu mala v priebehu manželstva posielat fotografie intímneho charakteru, preto musel obžalovaný vedieť, že poškodená tieto vyhrážky brala vážne. Ako to bolo už vyššie konštatované, je zrejmé, že motívom konania obžalovaného bolo najmä docieľiť to, aby ho poškodená za byt vyplatila urýchlene, preto vyjadrenie obžalovaného v dôvodoch jeho odvolania, že tento konal v dôsledku zlého psychického rozpoloženia a nešlo o skutočný úmysle SMS správou donútiť poškodenú, aby mu za byt zaplatila sumu 55 tisíc Eur neobstojí. V tomto kontexte odvolací súd odkazuje už na vyššie citované SMS správy

z rozhodného obdobia, kedy obžalovaný opakovanými správami, meniac tak dohodnutú sumu tlačil na poškodenú, aby mu táto vyplatila jeho podiel. Preto nie je možné vnímať toto konanie obžalovaného za vyventilovanie emócií, ako to bolo vyjadrené v dôvodoch odvolania, ale za cielené, úmyselné konanie za účelom ovplyvnenia psychiky poškodenej, aby táto vyplatila obžalovanému peniaze.

V súvislosti s námietkou obžalovaného, že nebola konkretizovaná ujma, ktorá poškodenej mala vzniknúť, krajský súd plne odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde súd prvého stupňa relevantným spôsobom namietanú skutočnosť jednoznačne vyhodnotil a opísal. Odvolací súd na tomto mieste dopĺňa, že zverejnenie fotografií zobrazujúcich osobu poškodenej nahú, v spodnom prádle, či v intímnych polohách sú bez akýchkoľvek pochybností dostatočne spôsobilé túto ohroziť v jej profesijnom, partnerskom, súkromnom ako aj rodinnom živote. V konkrétnom prípade môže byť bezpochyby z pohľadu poškodenej zverejnenie jej intímnych fotografií považované za inú ťažkú ujmu ako z objektívneho, tak aj subjektívneho pohľadu, najmä s ohľadom na jej česť a dobrú povesť. Krajský súd sa nestotožňuje s názorom obhajoby, že v tomto prípade ide o špekuláciu poškodenej aká ujma by jej mohla vzniknúť v súkromnej sfére, práve naopak aj v zmysle ustálenej judikatúry je súd toho názoru, že v danom prípade by u poškodenej mohla nastať ujma, ako to už bolo vyššie uvádzané, najmä v súvislosti s dobrou povestou v práci, resp. v spoločnosti, ako aj z pohľadu detí poškodenej.

Naviac krajský súd opakovane poznamenáva, že v danom prípade neobstojí ani argumentácia obhajoby, že obžalovaný v rozhodnom čase nedisponoval intímnymi fotografiami poškodenej. V tejto súvislosti okresný súd v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne opísal vlastné úvahy, pre ktoré považoval tvrdenie obžalovaného, že fotografiami disponuje, za preukázané, pričom najmä vychádzal zo samotného vyjadrenia obžalovaného v inkriminovanej SMS správe, že fotografie, ktoré mu poškodenej do Talianska posielala, stále má. Krajský súd k uvedenému dodáva, že poškodenej si nemohla byť istá, a nemohla vedieť, že obžalovaný predmetné fotografie nemá k dispozícii, nakoľko, ako to už bolo konštatované, aj z obsahu zaslaných SMS správ obžalovaný deklaroval, že fotografie poškodenej, ktoré mu táto zaslala keď obžalovaný pracoval v zahraničí má, čo poškodenej aj uviedla pri svojom výsluchu s tým, že mala vedomosť, že obžalovaný fotografie mal mať uložené na harddisku. Skutočnosť, že na obhajobou predloženom harddisku sa predmetné fotografie nenachádzajú nič nemení na tom, že poškodenej bola presvedčená, že obžalovaný jej intímne fotografie má. Zásadné je, že obžalovaný aj poškodenej na hlavnom pojednávaní potvrdili, že došlo k zasielaniu takýchto fotografií. Tieto mohol mať obžalovaný uložené kdekoľvek, nielen na predloženom harddisku.

Krajský súd ďalej vo vzťahu k odmietnutiu návrhov na doplnenie dokazovania súdom prvého stupňa zo strany obhajoby, ako aj prokurátora, konštatuje, že z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel na podklade vo veci výkonných dôkazov k skutkovo správnym záverom. Prokurátor uniesol dôkazné bremeno v rozsahu obžaloby a teda nebol dôvod na vyhovie ďalším dôkazným návrhom, ktoré sa priamo netýkali okolností spáchania skutku a to aj s odkazom na súvisiace závery krajského súdu, ktoré vyplývajú z vyššie uvedených úvah. Aj odvolací súd v zmysle zásady argumentum ponderantur, non numerantur, považuje za nadbytočné vykonávanie ďalších dôkazov, ktoré sa zjavne netýkajú skutku ako takého, ale majú skôr charakter dopĺňací čo sa týka situácie v domácnosti obžalovaného a poškodenej, preto sa stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý nepovažoval návrhy na doplnenie dokazovania za významné pre konečné rozhodnutie vo veci samej. Súd prvého stupňa tiež dostatočným spôsobom a zreteľne odmietnutie týchto návrhov zdôvodnil. S ohľadom na uvedené krajský súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, že ak súd prvého stupňa neakceptuje návrh strany na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu týkajúceho sa okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť už skôr navrhnutými, resp. zabezpečenými dôkazmi, môže zamietnuť takýto návrh po začatí hlavného pojednávania, pričom prihliadne na to, či sa jedná o zrejmu neaktuálnosť navrhnutého dôkazu a či nebude vývojom dokazovania potrebné toto rozhodnutie korigovať, inak tak učiní až po vykonaní celého dokazovania, resp. jeho relevantnej časti (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo/10/2015). V konkrétnom prípade okresný súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania po vykonaní všetkých podstatných dôkazov, pričom za zmienu stojí aj skutočnosť, že okresný súd po vyhlásení uznesenia o zamietnutí návrhov na doplnenie dokazovania, toto uznesenie na hlavnom pojednávaní dodatočne modifikoval a pripustil výsluch svedka A. B., teda brata obžalovaného, ktorý vypovedal k okolnostiam skutku. Ako to už bolo konštatované, skutkový stav bol dostatočne zistený, preto ani z pohľadu krajského súdu sa v prejednávanej veci nevyžadovalo doplnenie dokazovania tak ako to navrhovala obhajoba, či prokurátor v priebehu hlavného pojednávania.

V kontexte vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, aj vo svetle dôvodov rozpísaných súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, tento spáchal obžalovaný A. B., čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona. Čo sa týka pojmového znaku chránená osoba – blízka osoba, krajský súd v tejto súvislosti opätovne plne odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 127 ods. 5 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že pri trestnom čine vydierania podľa § 189 Tr. zákona sa blízkou osobou rozumie aj bývalý manžel, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti, kde v prejednávacom prípade poškodená jedná bola v rozhodnom čase už bývalá manželka obžalovaného, ako aj osoba, s ktorou obžalovaný žil v spoločnej domácnosti.

V súvislosti s trestom uloženým obžalovanému za vyššie uvedený trestný čin krajský súd poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa podrobne opísanú v napadnutom rozsudku, s ktorou sa v celom rozsahu stotožňuje. Trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov považuje odvolací súd za zákonný, primeraný a v súlade s požiadavkou vyplývajúcou z ustanovenia § 34 Tr. zákona. Prvostupňový súd správne obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. a) Tr. zákona, teda, že spáchal trestný čin v silnom citovom rozrušení, pričom zohľadnil tvrdenia obžalovaného o jeho negatívnom duševnom rozporení, ktorého pôvod bol v prebiehajúcom rozvodovom konaní. Obžalovaný zároveň odoslal SMS správ oľutoval. Rovnako ako súd prvého stupňa, aj krajský súd pri hodnotení priznania tejto poľahčujúcej okolnosti poukazuje na lekársku správu B. C., ktorá konštatovala depresívne stavy obžalovaného, najmä jeho nestabilitu, schopnosť úsudku v sociálnych situáciách, či jeho sklony k impulzívnym reakciám. Rovnako správne vyhodnotil súd prvej inštancie priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný do spáchania skutku viedol, ale zároveň aj v súčasnosti vedie riadny spôsob života, nebol súdne ani priestupkovo trestaný a z charakteristiky predloženej zamestnávateľom, či mestom Kežmarok je menovaný hodnotený kladne.

Na tomto mieste je potrebné poznamenať, že sa odvolací súd stotožňuje aj s odôvodnením aplikácie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného zo strany okresného súdu, pri konštatovaní, že trest uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by odporoval účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona a tento by bol pre menovaného neprimerane prísny.

Krajský súd, súhlasiac tak s odôvodnením uvedeným v napadnutom rozsudku, konštatuje, že spáchanie skutku je možné hodnotiť ako ojedinelé vybočenie obžalovaného z vedenia inak riadneho spôsobu života. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu, s poukazom na osobu obžalovaného, jeho postoj k spáchanému trestnému činu, ako aj na okolnosti prípadu, nie je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody a trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na 18 mesiacov a skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov uložený súdom prvého stupňa možno považovať za zákonný, primeraný a postačujúci.

Z uvedených dôvodov vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nezistiac možnosť zmeny rozsudku v prospech obžalovaného, krajský súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.